

Το χειρουργείο των Αγγέλων, ένα θαυμαστό γεγονός.

[/ Ορθόδοξη πίστη](#)

Παραμονή εκλογών, βρίσκομαι στο Αεροδρόμιο- η ώρα τρεις μετά τα μεσάνυχτα. Στις τρεις και μισή πάω για επιβίβαση. Κόσμος πολύς. Στο ταξί μπήκε ένα παλικάρι.

-Καλημέρα! Πειραιά, παρακαλώ.

-Λεβέντη μου, στον ουρανό σε γύρευα, στη γη βρέθηκες!

-Γιατί το λέτε αυτό;

-Καλύτερη διαδρομή δεν θα μπορούσε να μου τύχει! Στον Πειραιά μένω και εγώ!

-Α, ωραία! Σε πάω στο σπίτι σου, ε;

-Ακριβώς. Είμαι άπυνη δεκαπέντε ώρες νομίζω πως έχω κι εγώ δικαίωμα ξεκούρασης και ύπνου.

-Δεκαπέντε ώρες οδηγείτε;

-Όχι, δεκαπέντε ώρες είμαι μέσα στο ταξί.

-Πώς αντέχεις τόσες ώρες; Και δεν... φοβάσαι τη νύχτα;

-Όταν έχεις δυνατή πίστη στον Θεό, δεν φοβάσαι τίποτε, νιώθεις ασφαλής.

-Έχεις δίκιο, βλέπω και τις εικόνες σου, ακούς και τον σταθμό της Εκκλησίας. Τα λόγια σου εκπέμπουν σιγουριά. Πράγματι, έχεις τον Θεό δίπλα σου! Χαίρομαι, όταν ακούω και βλέπω ανθρώπους, που πιστεύουν δυνατά, όπως και εσύ. Δεν ήταν τυχαίο που μπήκα στο ταξί σου, ήταν θέλημα Θεού. Πιστεύεις στα θαύματα;

-Και βέβαια πιστεύω.

-Θέλεις να σου πω ένα θαύμα, που έγινε στην οικογένειά μου;

-Με μεγάλη μου χαρά!

-Εργάζομαι στο Ισραήλ, στην Ελληνική Πρεσβεία Είμαι κοντά στον Πανάγιο Τάφο του Χριστού και τώρα ήρθα, για να ψηφίσω.

-Θα μου πεις πώς σε λένε;

-Νίκο.

-Ωραία! Εμένα Ράνια.

-Χαίρω πολύ.

-Λοιπόν, Ράνια, η κουνιάδα μου δεν μπορούσε να κάνει παιδί. Πήγε σε πολλούς γιατρούς στην Κύπρο, ήρθε στην Ελλάδα, πήγε Λονδίνο, Αγγλία- όμως όλοι της είπαν ένα μεγάλο όχι δεν μπορείς να γεννήσεις παιδί. Ωστόσο είχε φτάσει σαράντα ετών. Οι προσευχές και τα τάματα αμέτρητα. Ώσπου ο καλός Θεός τη λυπήθηκε. Στα σαράντα της έμεινε έγκυος. Καταλαβαίνεις τη χαρά μας. Την προσέχαμε όλοι σαν να ήταν κάτι πολύτιμο. Μη βήξει, μη φτερνιστεί, μην κατέβει μόνη της σκαλιά, τι θα φάει- την είχαμε μη στάξει και μη βρέξει! Ώσπου ήρθε η ώρα να γεννήσει και ήμασταν όλοι κοντά της.

Στο σαλόνι που περιμέναμε έρχεται μια νοσοκόμα με έναν άγγελο στα χέρια. Ήταν τόσο όμορφο μωρό, που ομορφότερο δεν είχα ξαναδεί. Ο γιος μου δεν ήταν τόσο ωραίος, όταν μου τον έφεραν να τον δω. Την επομένη ημέρα όμως μας ήρθε η δυσάρεστη είδηση. Ο γιατρός κάλεσε τον μπατζανάκη μου στο γραφείο το και του είπε πως το παιδί γεννήθηκε με ένα νεφρό και απ' αυτό το μισό ήταν χαλασμένο. Έπρεπε να αρχίσει αιμοκάθαρση. Η είδηση μας ήρθε κεραυνός στο κεφάλι!

Το τρέξαμε όπου μπορείς να φανταστείς, σ' όποιον γιατρό μάς έλεγαν, εμείς τρέχαμε. Πήγαμε στο εξωτερικό, πήγαμε παντού, δεν μπορούσε να γίνει τίποτε. Οι προσευχές νύχτα-μέρα δεν σταματούσαν. Όταν το παιδί έφτασε δύο ετών, η κουνιάδα μου είδε ένα όνειρο. Μη με ρωτήσεις τι. Δεν έχω καταλάβει καλά. Μου ζήτησε να έρθει στους Αγίους Τόπους, να προσκυνήσει.

Πράγματι ήρθε μαζί με το παιδί. Την έστειλα με μια ξεναγό να προσκυνήσει στον Πανάγιο Τάφο. Τι έγινε εκεί; Άκου τι μου είπαν. Όταν μπήκαν μέσα στην Εκκλησία, το μωρό έκλαιγε συνέχεια. Της λέει μια κυρία: «Γιατί κλαίει έτσι το παιδί σας;» - «Είναι άρρωστο», της απάντησε η κουνιάδα μου. Και τότε η κυρία της είπε: «- Βάλτε το παιδί σας πάνω στον Πανάγιο Τάφο και θα σταματήσει το κλάμα!»

Η κουνιάδα μου το ξάπλωσε πάνω στον Πανάγιο Τάφο. Όμως το παιδί σφάδαζε στο κλάμα. Εκείνη στεκόταν σα μαρμαρωμένη, δεν μπορούσε να κάνει ούτε μπρος ούτε πίσω. Το παιδί είχε αρχίσει να μελανιάζει* κάποια στιγμή κατάφερε και το πήρε στην αγκαλιά της. Όμως δεν μπορούσε να αναπνεύσει και το πήγαν εσπευσμένα στο νοσοκομείο. Εκεί του έβαλαν οξυγόνο. Την ίδια μέρα έφυγε για την Κύπρο.

Την επομένη το παιδί έπρεπε να πάει για αιμοκάθαρση. Εκεί, στα Ιεροσόλυμα, έχω γνωριστεί με έναν καλόγερο ασκητή, που όλο μου μιλάει για θαύματα. Όταν έφυγε η κουνιάδα μου, πήγα και τον συνάντησα και άρχισε πάλι να μου μιλάει για τον Θεό και για τα θαύματα, ώσπου ξαφνικά τον ακούω να λέει: «Πω, πω! Τι χειρουργείο ήταν αυτό! Το παιδί σφάδαζε στο κλάμα από τους πόνους!» «-Ποιο παιδί, γέροντα;» «-Το ανιψάκι σου, βρε! μου απάντησε. Άγγελοι το χειρούργησαν και του έβαλαν δύο γερά νεφρά!!!» «Α, ο γέροντας τρελάθηκε», είπα μέσα μου, «και όλα τα θαύματα που μου λέει φαντασίες του είναι». Όταν σηκώθηκα να φύγω, με χτύπησε στην πλάτη και μου είπε: «-Άντε, θα κάνεις και κόρη!»

Έφυγα λυπημένος, με τη βεβαιότητα ότι ο γέροντας είχε χάσει τα μυαλά του εκεί στην ερημιά και στη μοναξιά του. Μπήκα στο αυτοκίνητο μου να πάω στην Πρεσβεία, όταν χτύπησε το κινητό μου. Ήταν η γυναίκα μου. Μου μιλούσε και έκλαιγε- δεν μπορούσα να καταλάβω τι έλεγε, μόνο μια φράση ξεχώρισα: «-Νίκο, το παιδί μας είναι καλά!» Προσπάθησα να την ηρεμήσω, για να καταλάβω τι μου λέει. Και μου είπε τα ίδια λόγια του γέροντα: «-Το παιδί μας έχει δύο γερά νεφρά!»

Έπαθα σοκ! Γύρισα πίσω και πήγα στον γέροντα. Το μυαλό μου μπερδεμένο, οι σκέψεις μου άτακτες, πετούσαν εδώ και εκεί. Έφτασα στον γέροντα και για πρώτη φορά γονάτισα μπροστά του και του φιλούσα τα χέρια. «-Είσαι άγιος!» ψιθύρισα «- Παιδί μου, μην το ξαναπείς αυτό. Άγιος είναι μόνο ο Θεός!»

Σε μια εβδομάδα μου ήρθε η επόμενη ευχάριστη είδηση. Η γυναίκα μου ήταν έγκυος. Με το: «Νίκο, αγάπη μου», που μου είπε, θυμήθηκα τα λόγια του γέροντα. «- Μη πεις τίποτα άλλο. Είσαι έγκυος!» «-Ναι, πού το ξέρεις;» «-Μου το είπε ο καλόγερος, ο φίλος μου, και είναι κοριτσάκι!»

Από το θαύμα που έγινε στο ανιψάκι μου πίστεψα πολύ βαθιά στον Θεό. Κανείς και για τίποτε αυτή την πίστη δε θα την κλονήσει. Αν κάποτε αποφασίσεις να έρθεις

στα Ιεροσόλυμα, θα χαρώ να έρθεις να με βρεις, θα με ζητήσεις στην Πρεσβεία.
Θα πεις θέλω το Νίκο τον Πειραιώτη.

Ωστόσο έχουμε φτάσει στον Πειραιά- εγώ δεν μπορώ να αρθρώσω λέξη, αλλά ούτε και να κατέβω να βγάλω τη βαλίτσα του Νίκου από το πορτ-μπαγκάζ .

ΒΙΒΛ. ΤΑΞΙΔΕΥΟΝΤΑΣ ΣΤΑ ΤΕΙΧΗ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ . ΠΟΡΦΥΡΙΑ ΜΟΝΑΧΗ

Πηγή: agiameteora.net